

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

38. de comparatione scientiæ Dei ad res scitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

DE COMPARATIONE
Scientiæ Dei ad res scitas.DISTINCT. Trigesimæ octauæ
CAP. Primum.*Scientia simplicis intelligentiæ in Deo
non est causa rerum, neque res
sunt causa scientiæ Dei.*

Hic oritur quæstio non dissimulanda, *scil. scientia vel præscientia sit causa rerum, an res sint causæ scientiæ vel præscientiæ Dei. Videtur enim præscientia Dei esse causa eorum, quæ ei subsunt, ac necessitatem eis imponere: quia nec aliqua futura fuissent, nisi præsciisset ea: nec possunt non euenire, cum ea præsciuerit Deus: quia Deus falli non potest. Impossibile est ergo ea non euenire præscita. Hoc idem & de scientia dicitur, scil. quod quia Deus aliqua nouerit, ideo sint. Cui sententiæ attestari videtur August. libr. 15. de Trinita. dicens: Vniuersas creaturas, non quia sunt, ideo nouit: sed ideo sunt, quia nouit, &c. Idem lib. 6. Quod si ita est, igitur Deus erit causa omniũ malorum, cum præscita sint. quod longè est à veritate. Neq; etiam res futuræ causa sunt præscientiæ: quia eius quod eternũ est, aliquid creatum existeret causa. quum tamen dicat Orig. Roma. 8. Non propterea aliquid erit,*

K ij

f. 71. a. 76. b.
85. a. b.
92. b. 118. b.
e. 10. 121. b. p.
2. folio 120. b. p.
f. 130. b. p. 91.
f. 142. b. p. 71.
maxima.

cap. 13.

cap. 123

b. 8.
p. 23.

quia id scit Deus futurum: sed quia futurum est, ideo scitur à Deo antequàm fiat, &c.

Dicendum res futuras nullatenus causam esse scientiæ vel præscientiæ Dei: nec ideo sciri vel præsciri, quia futuræ vel factæ sunt. Et ad Origen. dicitur, quia futurum est, ideo scitur à Deo antequàm fiat: neque sciretur, nisi futurum esset: ut non notetur ibi causa, nisi sine qua non fieret. Ita etiam dicimus scientiam vel præscientiam Dei nõ esse causam eorũ quæ fiunt, nisi talem sine qua non fiunt: si tamen scientiam ad notitiam tantum referamus. Sed si homine scientiæ includatur beneplacitum atque dispositio: tunc recte potest dici causa eorum quæ Deus facit. Sic patet quod duobus modis accipitur scientia Dei: aut pro notitia sola, aut pro notitia cum voluntate. Hoc modo forte accepit August. dicens: Ideo sciuit, quia nouit, id est quia scienti placuit, & quia sciens disposuit.

Quum ergo Deus sciat mala solum primo modo, & non secundo modo: præscit illa, & præscitorum non est causa. sicut præsciuit & prædixit infidelitatem Iudæorum, sed non fecit: nec præsciisset eorum mala, nisi eam essent habituri. Non enim mala præscit, tanquam facturum.

C A P. Secundum. Præscientia stat cum
contingentia rerum.

lib. 2. cap. 32.
2. l. f. 176.

Sciētia beneplaciti est causa rerum.

Præscientia Dei cōsiderāda dupliciter.

AD id autem quod prædictum est, scilicet præscientiam Dei falli non posse, solet à quibusdam ita opponi: Si Deus præuiderit hunc lecturum, cum possit non legere, sequitur quod præscientia Dei falli potest. Sed dicendum, quod si non legeret, non à Deo præscitum esset. At illi urgent dicentes, Vel potest aliter fieri, quam Deus præsciuerit, vel non aliter. Si primum, ergo præscientia falli potest: Si secundum, ergo necessario res præscita eueniet. Ad quod dicimus, illam loquutionem, Aliter potest fieri, quam Deus præsciuit, & alias huiusmodi, ut potest non esse quod Deus præsciuit, & implere est non esse quod Deus præsciuit, &c. posse intelligi vel coniunctim, ut conditio non sit implicita. & tunc vera est hæc, Non potest aliter fieri, quam à Deo præscitum sit. Si autem disiunctim, tunc falsa est, &c. Si verò dicis Deum non potuisse non præscire omne quod fit, falsum est. Potuit enim facere ut non fieret: & ita non esse præscitum.

DE IMMUTABILITATE
scientiæ Dei.

DISTINCT. Trigesimænonæ
CAP. Primum.

*Deus vnica & immutabili scientia scit simul
præsentia omnia, præterita, & futura.*

K iij